

til en anden Tid kan blive beelt saaledes, at den udgjør to Steder. Det ærede Medlem gik ud fra, at een Bygning altid er eet Sted; den kan imidlertid ofte være to Steder, og omvendt kunne ogsaa to eller flere Bygninger henregnes til eet Sted. Med Hensyn til hvad der blev ytret af et æret Medlem for Aarhus (M. P. Bruun) angaaende §§ 3 og 7, skal jeg bemærke, at jeg er fuldstændig enig i de Betragtninger, der bleve gjorte med Hensyn til § 3, men jeg maa dog dertil endnu føie, at navnlig Teglg- og Kalkovne ligge dog ofte ved Veie og kunne netop derved blive meget generende, saa at det er ønskeligt, at der gives særegne Bestemmelser angaaende den Slags Anlæg, og netop af denne Grund anseer jeg det for lidet ønskeligt, om den sidste Deel af § 7 skulde blive stemt ud af Loven. Jeg troer, at det er vigtigt for det almindelige Velvære, at der holdes nøie paa, at netop de industrielle Anlæg, der ere nævnte i § 3 — men heller ikke med Hensyn til flere end disse — ikke blive til Gæne for det Almindelige, og naar det er ytret, at det skulde være ønskeligt, at deriblandt ogsaa nævnes Svovlstikfabriker, troer jeg ikke, at der dertil er nogen Anledning. I de Svovlstikfabriker, jeg har seet, tilberedes i det Mindste Svovlen, og foregaaer Tørringen under saadanne Forhold, at det ikke kan være til synderlig Gæne for de Omboende, idet der ikke kan udbrede sig nogen synderlig Lugt til Omgivelserne.

Rosenørn: I Anledning af hvad den ærede 3die Landstingsmand for 10de Kreds (M. P. Bruun) før ytrede ved § 3 angaaende Fabrikbygninger vil jeg tillade mig at fremhæve, at Udvalget paa ingen Maade har været uopmærksomt paa den exceptionelle Stilling, hvori § 3 og navnlig sidste Passus i § 7 sætte saadanne Anlæg; men man har i Videholdelsen af denne Bestemmelse i § 7 troet at see et Tegn paa, at Regjeringen ikke i nogen væsentlig Henseende fræveg de Anstuelser, som tidligere have været udtalte angaaende disse Forhold. Jeg maa nemlig bemærke, at Udvalget har i det Hele taget bestræbt sig for at tage alt det Hensyn, det kunde, til Landstingets tidligere Beslutninger, og til hvad et i det

andet Thing i 1858 nedsat Udvalg har foreslaet, og med Hensyn til § 3 vil det, naar man sammenholder disse forskjellige Bestemmelser, vise sig, at en Fortegnelse over flere forskellige Fabrik anlæg — og jeg skulde næsten troe, at denne Fortegnelse var saa godt som udtømmende — findes i § 5, af det Lovforslag, der vedtoges i Landstinget i 1857, at derefter Regjeringen i 1858 forelagde Folkethinget et Udkast, hvori § 3 var affattet overensstemmende med det Landstinget nu forelagte Udkast, men at da det Udvalg, som Folkethinget nedsatte — Sagen kom ikke videre end til 1ste Behandling, saavidt jeg erindrer, i alt Fald ikke til endelig Behandling — foreslog en ny Paragraph, hvori der netop igjen stier den samme Opregning af disse forskellige Fabrik anlæg. Jeg troer altsaa, at man maa betænke sig paa at gjøre en Forandring heri. I alt Fald maa man vistnok være meget varsom og ikke lægge Mere ind i Regjeringens Lovudkast, end man med Sikkerhed tør forudsætte at ligge deri. Naar den ærede Landstingsmand bemærkede, at det ofte kunde have sine store Vanskeligheder ved et Fabrik anlæg at finde en anden Plads end den, hvor det netop hidtil havde været, saa maa jeg tilstaae, at jeg troer ikke, at et saadant Tilfælde vil være saa meget almindeligt paa Landet; men selv om det skulde være saa, vil den Bestemmelse i Lovudkastet, hvorefter Ministeren kan give Dispensation fra Lovens Regler, i et saadant Tilfælde kunne komme til Anvendelse; og efter min Mening bør den komme til Anvendelse, naar det er aldeles klart, at Fabrikens Anlæg paa et andet Sted er umulig eller forbundet med stor Bekostning. Naar Udvalget ikke har optaget den specielle Fortegnelse over disse Fabrik anlæg, saa er det, fordi man har anseet den for at være ufornöden, og fordi man har meent, at det vilde være heldigere, naar Loven affattedes i saa almindelige Udtryk, at Administrationen kan lægge deri, hvad der efter Lovens And bør lægges deri. Med Hensyn til at det er blevet ytret, at det formeentlig er en Selvfølge, at enhver Grundmuur skulde være af brændte Steen, og at det altsaa tildeels er en ufornöden Tilføielse, som Udvalget har foreslaet ved § 2, saa skal jeg foreløbigt bemærke,